

Glosa als clubs i entitats locals

(VI)

Casino de Granollers Club de Ritme

Passen els anys i les formes
es renoven essències, es muden costums.
Claudiquen persones i modes,
es guanya modèstia i es perden els fums.

El Casino de Granollers-Club de Ritme s'apropa al seu centenari. Són anys! Però a pesar de que caldria tot un llibre per a ressenyar-los, podríem sintetitzar dient que el seu cor ha bategat al compàs de la ciutat fent civisme i celebrant actes d'esplai d'acord amb les preferències de cada època.

Certament els temps canvien, però el Casino ha sapigut trobar en cada moment la forma de prodigar-se, aglutinant al seu entorn el tarannà més idoni.

Queden lluny aquells Jocs Florals en que la crema i la nata del poble hi era representada amb un estol de formoses joves netes hakillades de blanca sol·rée, davant les quals els poetes locals o forans competien en literari torneig per la flor natural, l'englantina o la viola d'or.

Són de l'ahir aquelles festes d'homenatge a la primavera, aquells balls de flors, aquelles

revetlles fastuoses i aquelles Festes Majors en un jardí de garlandes principesques, quins records de nits de quimera, nostàlgicament alimentats, han compensat posteriors amargueses.

També hi ha qui serva belles recordances de nits de teatre, sarsuela i fins d'òpera, així com de concerts i congressos.

Tot un món que se'n ha anat. I és inútil dòdre-ns'en, doncs, en certa forma és el tribut que tots hem pagat a aquestes ànsies d'independència, de llibertat, i fins de tant-se-me'n-dóna.

Entre altres coses, el cotxe hi té una bona part de culpa, doncs el que va començar per ser un medi per a explaiar-se ha acabat per ser una finalitat. Tot un xarrampió que, sortosament, sembla que comença a mimvar.

Per això és doblement interessant no es desmoralitzin les entitats que, com el Casino-Club de Ritme n'han patit aquests últims anys les conseqüències, bo i pensant que, amb les variants del cas, un pervindre millor les espera, si saben readaptar-se a les noves corrents. Vinbran dies en que novament s'apreciarà com cal la convivència col·lectiva en els llocs afins per a una cooparticipació als quefers culturals, recreatius i d'esplai.

Naturalment, tot no tornarà a ser igual que abans. Però no hi fa res. És l'evolució; millor dit, els vents, que sense sapiguer com, quan ni perquè, canvien de direcció, i el que semblava definitiu o tant sols estable, caduca de cop i prevalen corrents totalment oposades. Per això al igual que arramben amb el que era normal ahir, poden fer-ho amb el que ho és avui o ho serà demà, retornant, quelcom retocat, el que era ens dol. És l'etern problema generacional.

Una dosis de joventut, no sense un cert trauma, va produir-se quan la fusió del dinàmic Club de Ritme amb el veterà Casino de Granollers, l'any 58. Al final, tot bé. Però en l'actualitat ha calgut un esforç considerable per a superar nous problemes, aquesta vegada de modernització i confort, amb unes obres atrevides i cares.

Serà prou per aconseguir una nova revitalització la posta en marxa de la reformada Sala de Festes després de les notables millores realitzades, posant-la a nivell de les tendències més actuals, sense perdre, però, les seves finalitats de servir eficaçment per al teatre i altres actes socials? Serà modèlica en molts aspectes, i és de creure que els socis actuals i els que indubtablement s'hi afegixin, així ho estimaran. Naturalment,

no s'ha acabat tot aquí. La Junta, ens consta, té més projectes ambiciosos, però a desenrotllar per etapes, al compàs de la col·laboració de tots.

En l'actualitat s'està organitzant una bona biblioteca, que serà una secció més com les que prodiguen exposicions de fotografies, dibuixos i pintures, campionats de billar, ping-pong, etc. Quan l'ocasió es presenta, no s'ha deixat de col·laborar mai amb grups teatrals, sardanistes, i tota classe de manifestacions cíviques i tradicionals, el que fa que el Casino de Granollers-Club de Ritme compti amb tantes simpaties.

Recentment, i durant un curt període, es comprovà quant rendible era per l'entitat el funcionament d'una sala de joc, amb el «Bingo» com a protagonista. Potser aquesta gesta no era massa ortodoxa. Del que no hi ha dubte, és que quan la nova reglamentació del joc permeti continuar-ho, serà una font sanejada d'ingressos, amb el que es podrà portar a cap una sèrie d'iniciatives elogiades. És l'etern teixir i desteixir del tel·ler que permet fer el que no es vol, i no fer el que es voldria.

En què a la nova sala, les persones joves que recordin aquelles nits fastuoses d'abans, possiblement trobin a faltar aquella gran il·luminació que tant feia ressaltar, i lluir, conjunts, vestits, pentinats i joies. Potser també haurà perdut protocol en quant la distribució de llotges i butaques, però mitjançant un esforç de comprensió de les actuals tendències i costums juvenils, arribarem a la conclusió de que, si volem la seva continuïtat, ha de reunir una configuració diferent.

No és solament la casa nostra la que estem rebastint, sinó que també volem que sigui la que animin les noves promocions amb la seva joventut i el seu caliu. Si no es demostra aquest mínim de comprensió acabaran apartant-se, deixant-nos unes dependències fredes d'ambient, de vida migrada, més pròpies per a vegetar-hi que de rebre una festiva expansió, el que, en definitiva, és la sal que dona sabor al quotidià anar fent d'uns i altres.

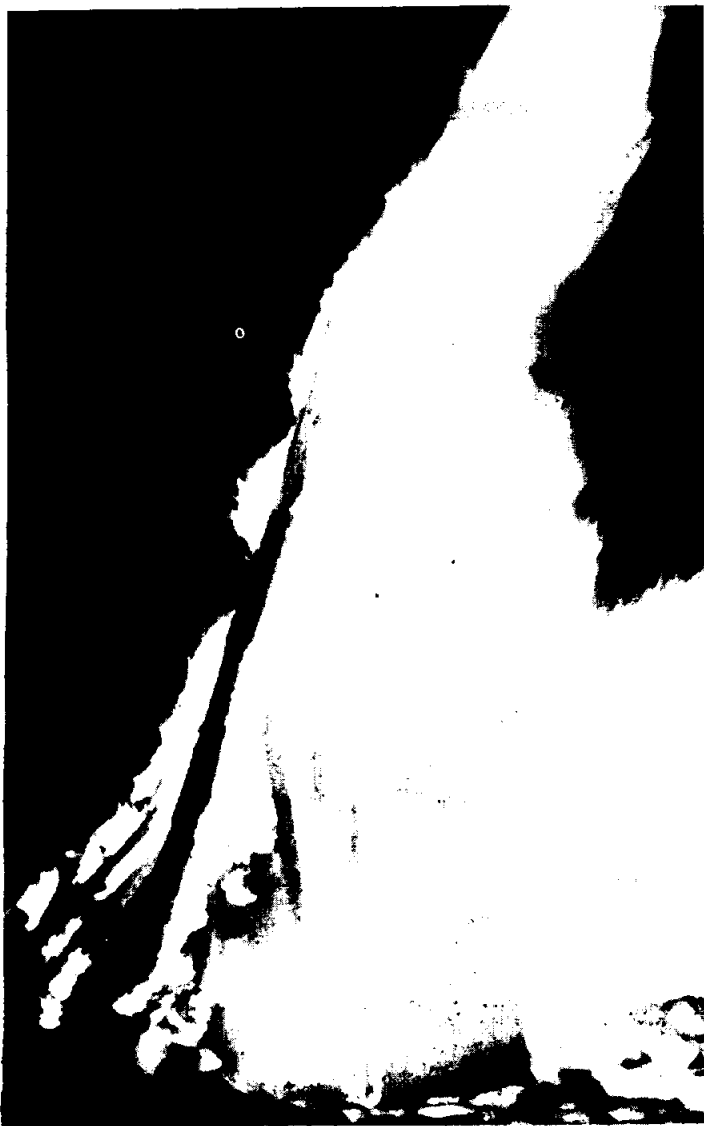
El futur és d'eils, el passat és nostre. Seria una mala feina hipotecar el pervindre de l'entitat i tallar unes ales, per un excés d'arrels.

Brindem doncs pel futur Casino-Club de Ritme, i que per molts anys pugui aglutinar al seu entorn diferents estaments, edats diverses, i criteris varis, sempre en benefici de la millor entesa i concòrdia entre els seus socis que, al ser tant representatius de la ciutat, voldrà dir per a la millor glòria de Granollers.

R.

a
iva del
difícil de
DEL
l»
o en
rs gracias
aboración
s sus
is, en un
amente
ivo en pro
anidad del
oriental.

Una de las típicas hogueras de la noche de San Juan en Granollers.
Foto: J. MAS